

Statsadvokaten for
Midt- Vest- og Sydøstjylland
Sct. Mogens Gade 8
8800 Viborg

J. nr. SA5-2009-521-0290

UDSKRIFT

af

DOMBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 9. april 2010 af Vestre Landsrets 7. afdeling (dommerne Elisabeth Mejnertz, Torben Geneser og Karin Skov Nilausen (kst.) med domsmænd) i ankesagerne

V.L. S-2463-09

Anklagemyndigheden

mod

Æ 2 (× 1)

født den

(advokat Ole Dahl, Horsens)

og

V.L. S-2464-09

Anklagemyndigheden

mod

Æ

født den

(advokat Ole W. Rasmussen, Horsens)

og

V.L. S-2538-09

Anklagemyndigheden

mod

E3 (x2)

født den

(advokat Keld Frederiksen, Vinderup)

Retten i Horsens har afsagt dom i 1. instans den 16. oktober 2009 vedrørende henholdsvis

E2 (2389/2009) og E (2388/2009) og den 30.
oktober 2009 vedrørende E3 (2462/2009).

Anklagemyndigheden har påstået frifindelse for erstatningskravene.

De erstatningssøgende, E2, E og E3, har påstået stadfæstelse.

E2 har forklaret, at han tog kontakt til forurettede, fordi han var bekymret for forurettede og ville se, hvordan han havde det. Forurettede havde det meget dårligt. Han stod ved forurettede, da politiet kom.

E har forklaret, at han gik hen til forurettede for at se, om han havde det godt. Forurettede havde lukkede øjne og åben mund. Forurettede havde ingen skader. Erstatningssøgende var der, da politiet kom.

E3 har forklaret, at han gik hen til forurettede for at hjælpe forurettede. I starten var det mest for sjov, at de tog ting fra forurettede, som ikke helt var ved bevidsthed. Det så ikke ud til, at forurettede havde nogen skader. Erstatningssøgende husker ikke, om han var der, da politiet kom.

E3 har yderligere gjort gældende, at han blev frifundet for røveri og derfor har krav på erstatning efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, hvilket anklagemyndigheden har bestridt. De erstatningssøgende har subsidiært gjort gældende, at der ikke er grundlag for helt at nægte erstatning, men alene for at nedsætte erstatningen.

Landsrettens begrundelse og resultat:

De erstatningssøgende blev frifundet for røveri, men blev fundet skyldige i tyveri, og de har derfor ikke krav på erstatning efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

5 voterende udtaler herefter:

De erstatningssøgende er dømt for i forening at have stjålet flere effekter fra forurettede. Tyveriet blev begået om natten ud for _____ over for en værgeløs person, som under en del af forløbet lå ned.

Under disse omstændigheder har de erstatningssøgende ved deres adfærd selv givet sådan anledning til frihedsberøvelsen, at erstatning bør nægtes, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3. Det bemærkes herved, at det må anses for at have været en påregnelig følge af adfærden, at de blev frihedsberøvede som sket.

Vi stemmer derfor for at tage anklagemyndighedens påstand om frifindelse for erstatningskravene til følge.

1 voterende udtaler:

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder jeg, at de erstatningssøgende er tillagt erstatning som sket.

Jeg stemmer derfor for at stadfæste byrettens domme.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes for erstatningskravene fra

E2

E og E3 .

De erstatningssøgende skal hver især betale de dem vedrørende sagsomkostninger for begge retter.

Elisabeth Mejnertz

Torben Geneser

Karin Skov Nilausen

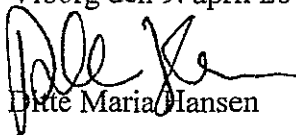
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 9. april 2010.

Ditte Maria Hansen

Kontorelev

Udskrift af dombogen.

DOM

afsagt den 16. oktober 2009.

Rettens nr. 2388/2009

Politiets nr. SA5-2009-521-0130

Erstatningsøgende

☐

mod

Anklagemyndigheden

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Sagen drejer sig om, hvorvidt ☐ har krav på erstatning for uberettiget varetægtsfængsling.

Tilkendegivelse af 9. september 2009 er modtaget den 16. september 2009

☐ var i tiden fra den 4. februar 2009 til den 6. februar 2009 og igen fra den 8. februar 2009 til den 13. marts 2009 anholdt og varetægtsfængslet som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1.

Ved dom af 13. marts 2009 blev ☐ frifundet for røveri, men dømt for medvirken til tyveri. Han blev idømt fængsel i 30 dage betinget med prøvetid i 2 år og vilkår om tilsyn af kommunen.

Den 2. april 2009 fremsatte advokat Ole Rasmussen som beskikket forsvarer for ☐ krav om følgende erstatning:

1. dags frihedsberøvelse	5.500 kr.
efterfølgende 37 dage á 700 kr.	<u>25.900 kr.</u>
Ialt	<u>31.400 kr.</u>

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at erstatning nægtes.

Sagens oplysninger

Af en politirapport fra den 30. december 2008 fremgår blandt andet følgende:

"Under patrulje mandag kort efter middag kørte undertegnede sammen med pb.
forbi ...

Vi blev af dørmanden på gjort opmærksom på en ung fyr (FOU) der sad på ad
en mur på den vestlige side af . Omkring ham stod 2 andre unge fyre af dansk
oprindelse.

Da patruljen gik over mod FOU blev han rejst op af de 2 unge fyre der stod omkring ham.
FOU havde tydeligt balancebesvær og blev bedt om at læne sig op af patruljebilen. FOU be-
klagede sig over, at han havde mistet hans sko, og han derfor frøs sine fødder. Han vidste
ikke hvor længe han havde sidder uden for

FOU blev af patruljen skønnet beruset i svær grad. Han havde snøvlende tale og tydeligt ba-
lancebesvær. Han oplyste sine generalia som anført i politirapporten. Han oplyste at han og-
så havde mistet sin pung samt sin mobil og derfor ikke kunne komme hjem.

Patruljen fik af FOU oplyst et tlf.nr. til den institution hvor han boede på. Patruljen fik kon-
takt til en pædagog, som forklarede, at de nok skulle have penge klar, hvis vi kunne sende
ham med en taxa hjem.

FOU blev herefter kørt til Taxa. De fik forklaret situationen og lovede at han nok
skulle blive kørt hjem.

Ved traf patruljen ligeledes 2 personer, som var på stedet. De var:

- X 3 p.nr.
- X 1 p.nr. ..."

Den 29. december 2008 kl. 11.00 indgav den angivne forurettede FOU
anmeldelse om følgende:

"Forurettede blev overfaldet af omkring 6 personer af udenlandsk herkomst i alderen 14-18
år, som tildelte ham flere knytnæveslag i ansigtet, hvorefter de tog han hue, øreringe, mobil-
telefon, pengepung, bælte og sko".

E blev anholdt den 4. februar 2009 kl. 10.10. Han blev fremstillet i
grundlovsforhør sammen med X 1 den 5. februar 2009,
hvor de blev sigtet således:

"...for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 - røveri i forening med X 2
og X 3 ved den 29. december 2008 mellem kl. 01.20 og kl. 01.50 i området om-
kring , i forening for at skaffe sig eller andre uberetti-
get vinding at have tildelt FOU ikke under 3 knytnæveslag i hovedet,
hvorefter de sigtede fratog FOU hans mobiltelefon, en sort neylonpung, sort/hvid hue,
sort bælte, sort læderarmbånd, øreringe og hvide pumasko".

Anklageren begærede de sigtede varetægtsfængslet i 4 uger i medfør af retspleje-
lovens § 762, stk. 1, nr. 3 og § 762, stk. 2, nr. 1.

Forsvareren protesterede og anførte følgende:

"...Forsvareren ... protesterede på vegne X 1 og E
mod varetægtsfængsling. Der er ikke bestyrket eller begrundet mistanke om, at de har gjort

sig skyldige i røveri. Der er ikke grundlag for at fastslå, at der er tale om røveri. Forurettede bliver kontaktet af politiet, og han nævner intet om røveri eller om, at han er blevet overfaldet. Forurettede har fået meget at drikke. Det medgives, at der er stærket blod i hans næsebor, men det dokumenterer ikke, at der er tale om vold. Forurettede har anført, at han har kvalme og ondt i baghovedet, men det kan skyldes, at han er faldet. Først den følgende dag anfører forurettede, at der er tale om røveri. Hvis der kun er tale om tyveri, er der ikke grundlag for varetægtsfængsling, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

Vedrørende retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, henvistes til, at de sigtede nu har været på fri fod i mere end en måned og har haft mulighed for at tale med de forskellige personer. Der er derfor ikke grundlag for varetægtsfængsling i medfør af denne bestemmelse. Under alle omstændigheder kræver hensynet til retshåndhævelsen ikke, at de sigtede varetægtsfængsles".

Retten afsagde kendelse om opretholdelse af anholdelsen i indtil 3 x 24 timer, idet man ikke kunne tage stilling til spørgsmålet om varetægtsfængsling, før $\checkmark$ og de to personer, der havde været i bestemt personbil, parkeret ved stedet, var afhørt.

På grund af en misforståelse blev E og $\times 1$ løsladt den 6. februar 2009.

Den 7. februar 2009 afsagde Vestre Landsret kendelse om varetægtsfængsling af blandt andet de to med frist til den 19. februar 2009.

I kendelsen hedder det:

" Forurettede blev ved en episode på tid og sted som angivet i sigtelserne frataget mobiltelefon, pung med penge, øreringe og diverse beklædningsgenstande, herunder sko. Han var stærkt beruset. Forurettede har forklaret, at 6-7 indvandrerdrenge kom løbende hen mod ham, og at en af dem tildelte ham to knytnæveslag i ansigtet, så han faldt om, og at han blev tildelt yderligere et knytnæveslag, mens han lå ned. Han har yderligere blandt andet forklaret, at han kort efter blev frataget de nævnte genstande. De sigtede har alle forklaret, at de omkring gerningstidspunktet befandt sig uden for $\times 2$, at de på et tidspunkt var henne ved forurettede, og at forurettede blev frataget de nævnte genstande. Herefter og efter de sigtedes forklaringer om, hvem der fratog forurettede tingene, og hvorledes der herefter blev forholdt med tingene, er det begrundet mistanke om, at $\times 2$, $\times 1$ og E er skyldig i røveri, hvorimod der ikke er begrundet mistanke om, at $\times 3$ har deltaget i røveriet.

Forholdet er begået af flere i forening, og de sigtedes forklaringer om hændelsesforløbet, herunder om hver enkelt handlinger, er ikke overensstemmende. Desuden skal politiet identificere og afhøre den person, $\checkmark$, som $\times 1$ har forklaret om, om de to personer, som sad i en personbil på gerningsstedet.

Herefter er der bestemte grunde til at antage, at de sigtede $\times 2$, $\times 1$ og E vil modvirke sagens forfølgning, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3."

Sagen blev hovedforhandlet den 13. marts 2009. Af dommen fremgår blandt andet følgende:

- "
1. $\times 2$
  2. $\times 3$
  3. $\times 1$
  4. E

er ved anklageskrift af 17. februar 2009, modtaget af retten den 18. februar 2009, tiltalt for overtrædelse af

(1)

straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, røveri, ved den 29. december 2008 mellem kl. 01.20 og kl. 01.50 i området ud for , i forening at have frataget FOU en mobiltelefon, en pung indeholdende ca. 600 kr., en hue, et bælte, et armbånd, øreringe og hans sko, efter at de tiltalte forinden havde tildelt FOU flere knytnæveslag mod ansigtet, så han faldt tom på jorden ...

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Tiltalte X2 har nægtet sig skyldig i røveri, men har erkendt sig skyldig i tyveri af en læderrem fra hånden og af sko.

Tiltalte X3 har nægtet sig skyldig i forhold 1 og har erkendt forhold 2.

Tiltalte X1 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte E har nægtet sig skyldig i røveri, men har erkendt sig skyldig i hæleri med hensyn til tyveri af 600 kr.

Forklaringer:

Der er i retsbogen af 5. februar 2009 fra grundlovsforhøret anført følgende:

"Sigtede X1 forklarede, at han den i sagen omhandlede dag om aftenen stod udenfor . Han kunne ikke komme ind, idet han ikke havde billede-ID. Han var alene, men mødte på et tidspunkt de andre sigtede. Han er ven med X3 og de andre kender han. Han havde ikke fået noget at drikke. På et tidspunkt lå forurettede ned på fortovet i nærheden af en bil. Det var ved det sydvestlige hjørne, hvor ligger. Forurettede lå i nærheden af en parkeret bil. Sigtede bankede på ruden til denne bil og spurgte dem, der sad i bilen, om de kendte ham, der lå ned. Det gjorde de ikke. Han gik hen til forurettede for at hjælpe og prøvede at vække ham og få ham op at stå. De medsigtede stod i nærheden. De medsigtede prøvede også at vække forurettede. Hans øjne var lukkede og munden åben. Sigtede har set X2 tage et sort læderarmbånd, et sort bælte - Energybælte og senere et par Puma-sko. På et tidspunkt kaldte X3 på dørranden, som hjalp med at løfte forurettede op. Han kom op at sidde ad muren. Kort tid senere rejste forurettede sig op men faldt omkuld. De sigtede gik hen til forurettede igen, og X3 og E fik fat i dørranden. Sigtede har ikke slået forurettede, og han har ikke set de medsigtede slå ham. X2 tog også en øring. E tog en pung, hvori der var 600 kr. På et tidspunkt holdt sigtede bæltet for X2, men han afleverede det kort tid senere til X2. X2 tog også en mobiltelefon på et tidspunkt.

Sigtede præciserede, at fra de så forurettede første gang, og indtil dørranden kom, gik der ikke lang tid. Forurettede sagde ikke noget under hele episoden. Da politiet kom, sagde forurettede, at han havde mistet mobiltelefon, pung og sko. Forurettede sagde ikke noget om, at han var blevet slået.

Sigtede præciserede endvidere, at X2 tog både sko og strømper af forurettede, men sigtede sagde, at det var synd, idet det var koldt, hvorefter X2 gav forurettede sokkerne på igen. På et tidspunkt kom V hen til sigtede. V var inde på . Han gik kort tid senere fra stedet. V har ikke slået forurettede. Sigtede har ikke bemærket, at forurettede blødte. Sigtede havde en mørk jakke på. På ryggen var der et firkantet mærke. Han havde endvidere sorte sko på og Levisbukser. Sigtede har efterfølgende set en video hos politiet. Han kan ikke se, at det er ham eller de sigtede, der er på billederne.

Udspurgt af forsvareren forklarede sigtede, at han bare har set X2 og E stjæle noget. Der blev ikke talt om tyveri.

Sigtede gentog, at han har sagt, at der skulle hentes hjælp. Da politiet kørte forbi, fik de sigtede politiet standset. Sigtede var med til, at politiet standsede. Det var efter, at tingene var taget fra forurettede."

Tiltalte X1 har vedstået sin forklaring fra grundlovsforhøret og har forklaret, at X2 tog sko og sokker fra forurettede. Han var ikke med til det. Han holdt hurtigt bæltet for X2. Han holdt også mobiltelefonen for X2 i kort tid. Foreholdt rids i bilag 1/8 blev der taget ting fra forurettede flere steder. Første gang var på hjørnet, hvor X2 tog bælte og sko eller armbånd. Bagefter skete det lige overfor, hvor der blev taget pung, øreringe mv. Tiltalte sagde til X3 at de skulle hente hjælp. X3 kan muligvis have forstået det således, at der ikke skulle hentes hjælp. Tiltalte lagde først mærke til forurettede, da forurettede lå ned. Forurettede var fuld. De gik sammen hen til forurettede. Han har ikke set nogen have fat i forurettede ud over, at de prøvede på at vække forurettede. Han har ikke set nogen slå forurettede. Vidnet kender godt X2 men de går ikke sammen. E havde på et tidspunkt en pung i hånden. Han husker ikke, om han har set E tage pungen.

Der er i retsbogen af 5. februar 2009 fra grundlovsforhøret anført følgende:

"Sigtede E forklarede, at han befandt sig udenfor den i sagen omhandlede dag omkring midnat. Han kunne ikke komme ind, idet han ikke havde ID. Han var sammen med X3 og X1 medens X2 var inde på . På et tidspunkt blev X2 smidt ud. Omkring kl. 00.30 kom forurettede ud fra . Han blev smidt ud, fordi han kastede op. Sigtede stod lige uden for indgangen. Forurettede gik hen til det sydvestlige hjørne af og lagde sig ned. 5 minutter efter gik de sigtede derhen. De ville hjælpe ham. X2 så, om forurettede havde det godt. X2 ruskede i forurettede. Ca. 2 minutter senere stod X2 med forurettedes mobiltelefon. X2 puttete den i lommen. Kort tid senere gik de sigtede hen til indgangen af . Da de gik fra stedet, lå forurettede ned. Kort tid senere rejste forurettede sig op og gik over i den anden side af gyden, hvor han faldt omkuld. Sigtede og X3 gik hen til forurettede. X2 stod med pungen på det tidspunkt. X1 stod på stedet sammen med X2 . X2 i gav sigtede pungen, hvori der var 600 kr. Sigtede gav X2 pungen og puttete de 600 kr. i lommen. Sigtede var i første omgang ikke klar over, at X2 havde taget pungen fra forurettede. Kort tid senere blev han klar over det. X2 tog nu armbånd, bælte og øreringe af forurettede. X2 tog også jakken af forurettede, men den passede ikke, hvorefter han gav forurettede jakken på igen. Medens dette skete, stod de andre sigtede 3-4 m fra stedet. Sigtede har set X2 og X1 tage skoene af forurettede. De satte skoene kort tid senere. X3 kaldte på vagten/dørmanden på et tidspunkt. Det var efter, at tingene var blevet taget fra forurettede.

Anklageren foreholdt sigtede dele af politirapporten, bilag 25, side 3.

Sigtede bemærkede hertil, at X2 og X1 ikke mente, at der skulle tilkaldes hjælp, men sigtede sagde, at der skulle tilkaldes hjælp. Han talte med X3 og X3 gik efter hjælp. Sigtede havde Puma-sko - på ved anholdelsen. Han har byttet sig til skoene med . Det var i sommeren 2008. Sigtede bruger str. 43. Det kan godt være, at de sko, han havde på ved anholdelsen, var str. 44. Sigtede har ikke holdt ting fra forurettede for de andre. Sigtede har ikke slået forurettede, og han har ikke set de medsigtede slå forurettede ...

På foto 19 kan man se, at X2 og X1 fik forurettede op at stå. Da sigtede kom derhen, lå forurettede ned igen. Han sagde, at han gerne ville ned at ligge. Der kom savl ud af forurettedes mund. Der var ikke blod i ansigtet. Sigtede har ikke grinet af forurettede. På et tidspunkt hentede X3 dørmanden.

Udspurgt af forsvareren forklarede sigtede, at politiet kørte forurettede hjem på et tidspunkt.

Kort tid senere tog sigtede og X3 hjem.

Sigtede anførte supplerende, at han talte med nogle personer i den bil, der holdt parkeret i gyden. Han kendte dem ikke. Han var 2 gange henne ved bilen. Det var vist en Ford, som var . Dem i bilen spurgte, om de skulle have hjælp. Sigtede sagde, at de nok skulle hjælpe forurettede."

Tiltalte E har vedstået sin forklaring fra grundlovsforhøret og har forklaret, at han holdt pungen kortvarigt for X2 og de andre kunne godt se, at han holdt pungen. Han tog 600 kr. fra pungen. Han vidste ikke, at pungen var forurettedes og han så ikke X2 tage pungen. Han så dog på et tidspunkt, at de tog ting fra forurettede og regnede derfor med, at pungen også stammede fra forurettede. Det er korrekt, at der blev taget ting fra forurettede på 2 steder. Han så at X1 var med til at tage forurettedes sko. X1 tog 1 af forurettedes sko og gav den til X2. X2 tog den anden sko af. X2 gemte skoene. Forurettede var rigtig fuld, brækkede sig og kunne næsten ikke gå. Forurettede rejste sig op og faldt igen. De prøvede at snakke med forurettede, men det var ikke muligt. Foreholdt bilag 1/25, side 3, 2. og 4. afsnit kan han ikke huske, om han har forklaret som anført. Han fastholder sin forklaring herom, som den er afgivet i retten i dag. Han er 100% sikker på, at der ikke var nogen, der slog forurettede, heller ikke inden tiltalte og X3 kom hen til forurettede.

Der er i retsbogen af 5. februar 2009 fra grundlovsforhøret anført følgende:

"Sigtede X3 i forklarede, at han før midnat den i sagen omhandlede dag befandt sig ved indgangen til . X2 var inde på diskoteket, medens sigtede, E og X1 stod udenfor. På et tidspunkt så sigtede en person ligge henne på hjørnet. De medsigtede gik også derhen. E tog forurettedes pung. Sigtede ved ikke, hvad han gjorde med pungen. Sigtede gik nu hen til indgangen. De medsigtede gik ikke med. Kort tid senere stod forurettede på fortovet på hjørnet ved . Han kastede op. X2 og X1 prøvede at hjælpe, men forurettede faldt omkuld. De prøvede at få ham op. Sigtede gik derhen. De prøvede at få forurettede til at ligge på siden. Sigtede og E gik hen til indgangen til . Kort tid senere gik V, sigtede og E hen til forurettede. Forurettede lå stadig på siden.

Sigtede præciserede, at han gik i panik på et tidspunkt, da han så, at forurettede var dårlig. Herefter hentede han V. Der blev ringet 112 fra sigtedes mobiltelefon. Det var dørmanden, der lånte sigtedes mobiltelefon og ringede. Det var også sigtede, der kaldte på vagten. Sigtede har ikke set nogen tage noget. Forurettede lå med lukkede øjne. Efter at vagten var kommet, kom forurettede op at sidde op ad muren. Sigtede har set X2 tage øreringe, armbånd og et bælte. Dørmanden stod med ryggen til ude ved vejen, idet han ventede på politiet. Sigtede har ikke haft fat i de ting, der blev taget fra forurettede. Sigtede har ikke været henne ved den bil, der holdt parkeret på stedet, men X2 og E var henne ved bilen og talte med nogle personer. Sigtede har ikke slået forurettede. Han har ikke set nogen af de medsigtede slå forurettede. Sigtede har ikke bemærket, at forurettede havde blod i ansigtet. Kort tid efter at politiet var kommet, kørte sigtede hjem i en taxa sammen med E "

Tiltalte X3 har vedstået sin forklaring fra grundlovsforhøret og har forklaret, at han ikke husker, om der blev taget noget fra forurettede inden der blev tilkaldt hjælp. X2 tog tingene fra forurettede ved . Han så ikke, hvordan forurettede kom ned at ligge. X2 og X1 gik først hen til forurettede. Tiltalte gik efter 5 sekunder senere. Tiltalte kunne ikke se X2 og X1 på vej derover. Han så E have en pung i hånden, men han har ikke set E tage pungen. Tiltalte ringede 112 fra sin telefon for at få hjælp, og gav telefonen til vagten, der talte med politiet. Fra forurettede lå ned første gang og til dørmanden kom, gik der omkring 10 minutter. Vidnet gik på et tidspunkt af sig selv hen til vagten og sagde, at der var en, der havde det dårligt. Vagten sagde, at der var travlt og kom ikke derhen. Efter ca. 1 minut bad X1 tiltalte om at hente vagten, hvorefter vagten kom. Tiltalte har ikke været med til at få forurettede op at stå. Han har ikke set X4 tage noget fra forurettede. Vedrørende forhold 2 har han fået kniven af sin far. Han har haft kniven i et

par år. Den har hele tiden ligget det samme sted.

Der er i retsbogen af 5. februar 2009 fra grundlovsforhøret anført følgende:

"Sigtede X2 forklarede, at han var på den pågældende aften. Han blev smidt ud på et tidspunkt. Udenfor stod E, X1 og X3. Sigtede har set forurettede komme ud fra . Den pågældende var fuld, idet han slingrede. Sigtede og X1 talte med ham på et tidspunkt. De så ikke, hvor han gik hen. Sigtede og X1 gik hen til indgangen. Da sigtede senere lagde mærke til forurettede, lå forurettede ned henne på hjørnet. E sagde, at han havde taget hans penge. Sigtede spurgte, om han måtte låne forurettedes telefon for at sende en sms. Det måtte han godt, hvorefter sigtede tog telefonen og gav den til X1. Det var egentlig meningen, at sigtede ville have taget telefonen. De sigtede har ikke slået forurettede. De sigtede gik på et tidspunkt hen til indgangen. Senere gik sigtede og X1 hen til forurettede. Han stod nu op og sagde, at han havde det dårligt. De medsigtede kom også til stede. Forurettede lagde sig ned. De stod alle 4 rundt om ham. Sigtede tog forurettedes armbånd. Sigtede gik forbi en parkeret bil. Han tog armbåndet på. Sigtede har ikke set andre tage noget. Sigtede vendte tilbage kort tid senere. Sigtede og X1 tog skoene af forurettede. De lagde dem lidt længere henne ad gaden. Sigtede sagde, at de andre bare kunne tage skoene. Sigtede har ikke taget et bælte, en jakke eller andet fra forurettede. Sigtede har ikke slået forurettede, og han har ikke set andre slå forurettede.

Sigtede gentog, at han ikke har taget forurettedes bælte. På sigtedes bælte, som er sort, står Energy. Forurettedes bælte var helt sort. Sigtede kender passageren i den bil, der er blevet omtalt, men han husker ikke hans navn. Der er ikke blevet afleveret ting til personerne i bilen."

Tiltalte X2 har vedstået sin forklaring fra grundlovsforhøret og har forklaret, at han ikke husker, hvem der sad i bilen. Da han så forurettede første gang, lå forurettede ned ved siden af . Tiltalte og X1 gik derhen af nysgerrighed, og de var der på samme tid som de andre. Tiltalte lånte telefonen fra forurettedes bukselomme. Forurettede gjorde ikke modstand. Han ved ikke hvorfor E fik pungen. Tiltalte tog armbåndet fra forurettede, da forurettede lå ved . Han har ikke taget noget bælte. Efter at forurettede havde ligget ned ved rejste han sig op og gik over til . Forurettede sagde, at han var dårlig og lagde sig ned. Tiltalte og X1 tog skoene af forurettede, mens han lå ned. Forurettede var stille og protesterede ikke. Skoene blev stillet ved . Tiltalte har ikke taget forurettedes øreringe eller taget jakken af forurettede. Det hele skete inden vagten og politiet kom. Han har ingen forklaring på, hvorfor han tog tingene fra forurettede. X3 stod lidt på afstand, da tingene blev taget. Tiltalte har ikke bemærket skader på forurettede. Tiltalte fik ikke telefonen tilbage efter at han havde rakt den til X1.

Vidnet FOU har forklaret, at han havde været til forfest og havde fået meget at drikke. De tog videre til , hvor han fik 1 øl. Han husker ikke, hvornår han ankom. Han blev smidt ud fra , fordi han var for fuld, han havde blandt andet kastet op i toilettet. Han gik ud af hovedindgangen og husker ikke så meget mere. På et tidspunkt gik han lidt væk fra mod højre og lidt senere mod venstre. Foreholdt rids i bilag 1/8 kan det godt være, at han gik til højre til sidst. Efter at han havde været udenfor i et par minutter ringede han til sin bedste ven, der var inde på . Han ringede et par gange, men vennen kom ikke. Han ringede til vennen, da han ikke havde det godt. Udenfor gik han lidt rundt og husker ikke, om han snakkede med nogen. Han husker, at han blev slået ned på et tidspunkt. Der var tale om et knytmæveslag omkring næsen og højre øje. Han væltede ned på grund af slaget og fuldskab. Da han kom til sig selv frøs han, da han ikke havde sko på og da jakken lå over ham. Han husker, at der var en, der spurgte efter hans mobiltelefon. Han mener at personen tog telefonen, ringede efter politiet og gik. Under episoden sagde han "lad være", men der blev ikke reageret på det. Under episoden blev hans pung, sko, øreringe, bælte og armbånd taget. Han husker dog alene, at skoene og bæltet blev taget. Han hørte mere end en stemme og mener, at der var flere personer

omkring ham. Foreholdt bilag 1/3, side 2, 2. og 4. afsnit har han forklaret sådan dagen efter. Det er også sådan han husker det i dag, bortset fra, at der kun var tale om 1 knytnæveslag og at personerne kom gående mod vidnet. Han kan stadig kun huske, at der var flere stemmer også da tingene blev taget. Han mener, at personen der slog, også var ham der tog mobiltelefonen. Umiddelbart efter episoden fokuserede han mest på, at han frøs og at skoene var blevet taget. Det var først da politiet kom ud til ham dagen efter, at han forklarede, at han var blevet slået og havde fået taget nogle ting. Han kom til om natten, hvor tog imod. Han var på skadestuen på grund af hovedpine og for at kunne anmelde forholdet. Det er korrekt, at han havde en blå misfarvning og blod i næsen. Han har sagt til politiet, at et forevist bælte tilhørte vidnet, men det viste sig, at det ikke var vidnets bælte. Skoene som han blev forevist tilhørte heller ikke ham. Vidnet har ikke fået mobiltelefonen, der var rød i siderne, igen. Der var oprindeligt 1.100 kr. i pungen. 800 fra en gave og 600 kr. som han havde tjent. Han havde lidt ondt i hovedet men ellers ingen men. Han er ikke sikker på, om han havde huen på den pågældende aften ...

Retten begrundelse og resultat:

...
Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at forurettede under episoden har været kraftigt beruset, og han har forklaret, at han ikke nu husker, at der kom 6-7 personer løbende mod ham, men alene at han erindrere at have hørt forskellige stemmer. Uanset om det må anses som bevist, at forurettede er blevet slået i ansigtet som forklaret af ham, er det efter bevisførelsen ikke med den for domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at det var en af de tiltalte, der slog forurettede, og retten frifinder derfor de tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1.

Retten anser det efter bevisførelsen for godtgjort, at der er blevet stjålet ting fra forurettede som forklaret af ham med undtagelse af huen, som forurettede ikke mener, at han havde på ved den pågældende episode. Ved vurderingen af om tyveriet er sket i forening lægger retten vægt på de afgivne forklaringer, og anser det for bevist, at tyveriet skete i forening mellem $\times 2$, $\times 1$ og E , hvorimod det efter det oplyste om $\times 3$ placering og passive rolle ikke er godtgjort, at han har deltaget i tyveriet, hvorfor han frifindes herfor ...

Straffebestemmelserne er straffelovens § 285, jf. § 276, jf. § 23 for så vidt angår $\times 2$, $\times 1$ og E ...

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage ...

Straffen skal ikke afsones, hvis de tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Retten har ved straffastsættelsen for disse tiltalte lagt vægt på den ene side deres personlige forhold og udtalelserne fra kommunen og på den anden side, at tyveriet er begået af flere i forening overfor en værgeløs person, jf. straffelovens § 81, nr. 2, og nr. 10 ...

"Frihedsberøvelse under sagen:

De tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 4. februar 2009 til den 6. februar 2009 og f.s.v. angår de tiltalte $\times 2$, $\times 1$ og E igen fra den 7. februar 2009 til den 13. marts 2009.

THI KENDES FOR RET:

De tiltalte $\times 2$, $\times 1$ og E skal straffes med fængsel i 30 dage.

Straffene skal ikke afsones, hvis de tiltalte overholder følgende betingelser:

1. De tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.
2. De tiltalte skal være under tilsyn af kommunen i prøvetiden.

...

De tiltalte $\times 2$, $\times 1$ og $\in$ skal betale sagens omkostninger, dog således, at statskassen skal betale 2/3 af salærerne til de beskikkede forsvarere ..."

Statsadvokaten tog stilling til det fremsatte krav den 2. juni 2009.

Af afgørelsen fremgår blandt andet :

"Det fremgår af sagen at Deres klient blev anholdt den 4. februar kl. 10.10 og på grund af en misforståelse løsladt igen den 6. februar 2009 kl. 12.35. Deres klient blev anholdt igen den 8. februar 2009 kl. 08.55 og løsladt igen den 13. marts 2009 kl. 14.25. Deres klient har således været frihedsberøvet i 37 påbegyndte døgn i alt ...

Jeg kan meddele, at jeg ikke finder grundlag for at imødekomme kravet, idet jeg finder, at Deres klient har udvist egen skyld, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, jf. stk. 3.

Jeg har i den forbindelse lagt vægt på, at i sager hvor frihedsberøvelse er anvendt under strafforfølgningsen, og som ikke er endt med påtaleopgivelse eller frifindelse, kan der ydes erstatning, såfremt den under sagen anvendte frihedsberøvelse ikke står i rimeligt forhold til strafforfølgningsens udfald, eller hvor det af særlige grunde findes rimeligt, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2.

Af bemærkningerne til retsplejelovens 1018 a, stk. 2 (FT 1977-78), Tillæg A, spalte 2400-2401) fremgår, at det er en forudsætning for erstatning efter bestemmelsen, at der kan påvises et klart misforhold mellem på den ene side det processuelle indgreb og på den anden side sagens karakter og det påsigtede forhold.

Jeg har ved min gennemgang af sagen fundet, at der foreligger et sådant klart misforhold mellem det i sagen anvendte straffeprocessuelle indgreb, og strafforfølgningsen, at der er grundlag for at yde erstatning herfor.

Det fremgår dog af sagen, at Deres klient var tilstede på gerningsstedet på gerningstidspunktet, og overværede at *FOU* som lå på jorden, blev frataget hans ejendele, ligesom Deres klient selv fratog *FOU* 600 kr. Jeg finder herefter, at Deres klient ved sammen med de medsigtede, at have stået rundt om *FOU* der beruset lå på jorden, og ved at have udnyttet *FOU'S* tilstand til at fratage ham hans ejendele, har udvist en adfærd hvorefter en varetægtsfængsling for røveri burde fremstå som en påregnelig følge, hvorefter der ikke er grundlag for at yde Deres klient erstatning, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3".

Den 7. august 2009 erklærede Rigsadvokaten sig efter klage enig med Statsadvokaten.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at der vel ikke er et rimeligt forhold mellem frihedsberøvelsen og udfaldet af sagen, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, men erstatning må nægtes på grund af egen skyld efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 3; idet der er udvist en uforsigtighed, der indebærer egen skyld, og det kan ikke fastslås, at der ikke er tale om røveri. Der er i øvrigt henvist til det af Statsadvokatens begrundelse.

⊖ har ved sin beskikkede advokat gjort gældende, at der ikke foreligger nogen egen skyld, idet han ikke selv har givet anledning til frihedsberøvelsen. Tværtimod har man fra begyndelsen erkendt tyveri sammen med andre. Det at man har været til stede, indebærer ikke nogen egen skyld, og der mangler i sagen helt oplysninger om udøvet vold. ⊖ har således ikke set nogen slå, og den forurettede forklarer heller ikke herom i første omgang.

Rettenns begrundelse og afgørelse.

⊖ blev - som han allerede erkendte i grundlovsforhøret - dømt for tyveri fra FOU men han blev frifundet for røveri, som havde givet anledning til frihedsberøvelsen.

Retten finder ikke, at ⊖ ved sin tilstedeværelse eller ved tyveriet har bragt sig i en situation, hvor det måtte stå som en nærliggende mulighed, at han ville blive mistænkt og frihedsberøvet for røveri, idet der navnlig ingen oplysninger er om, at han havde kendskab til at forurettede havde været udsat for vold.

Retten finder herefter ikke, at ⊖ har udvist en egen skyld, der kan bewirke bortfald eller nedsættelse af erstatningen i medfør af retsplejelovens § 1018 a, stk. 3. Herefter tages kravet til følge.

Thi kendes for ret:

Statskassen skal inden 14 dage til ⊖ betale 31.400 kr. med sædvanlig procesrente fra den 2. april 2009.

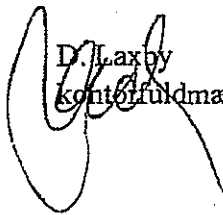
Statskassen skal betale sagens omkostninger.

H. S. Kristoffersen

dS.dtd/DOLA

**Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Horsens, den 19. oktober 2009**

P.d.v.

D. Laxby
kontorfuldmægtig

Advokat Ole W. Rasmussen
Løvenørnsgade 17
8700 Horsens

DATO 7. august 2009

JOURNAL NR.

RA-2009-521-0466

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: RØS

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Vedr. Deres j.nr. - E

Ved skrivelse af 24. juni 2009 har De som advokat for E påklaget Statsadvokaten for Midt-, Vest- og Sydøstjyllands afgørelse af 2. juni 2009 til mig.

Ved afgørelsen afslog statsadvokaten at yde erstatning til Deres klient for uberettiget frihedsberøvelse under henvisning til, at Deres klient havde udvist egen skyld, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk.2, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3. Statsadvokaten begrundede sin afgørelse med, at Deres klient var til stede på gerningsstedet på gerningstidspunktet og overværede, at FOU blev frataget hans ejendele, samt at Deres klient tog 600 kr. fra FOU'S pung.

Jeg har indhentet en udtalelse fra statsadvokaten og gennemgået sagens akter.

Jeg kan herefter meddele, at jeg er enig med statsadvokaten, og at jeg derfor ikke finder grundlag for at yde erstatning. Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på de samme forhold, som statsadvokaten har anført som begrundelse for sin afgørelse.

Såfremt afgørelsen ikke kan accepteres, kan den erstatningssøgende i medfør af retsplejelovens § 1018 f, stk. 1, begære kravet indbragt for retten. Begæringen herom skal fremsættes inden to måneder efter modtagelsen af denne meddelelse. Begæringen skal fremsættes over for Statsadvokaten for Midt-, Vest- og Sydøstjylland.

Min afgørelse kan ikke påklages til højere administrativ myndighed, jf. retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

På rigsadvokatens vegne

Jesper Hjortenberg

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

Advokat Ole W. Rasmussen
Løvenørnsgade 17
8700 Horsens

DATO 2. juni 2009

JOURNAL NR.
SA5-2009-521-0130

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE
SAGSBEHANDLER: LRN/HMJ

STATSADVOKATEN FOR MIDT-
VEST- OG SYDØSTJYLLAND

SCT. MOGENSGADE 8
8800 VIBORG

TELEFON 86 62 60 66
FAX 86 60 07 30

Deres j.nr.

Ved brev af 2. april 2009 til Sydøstjyllands Politi, som har fremsendt brevet til mig, har De på vegne af Deres klient fremsat krav om takstmæssig erstatning for uberettiget frihedsberøvelse i forbindelse med at deres klient den 4. februar kl. 10.10 blev anholdt som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1 nr. 1.

De har opgjort kravet således:

Erstatning for 1 døgn	5.500 kr.
Erstatning for efterfølgende 37 døgn af 700 kr.:	25.900 kr.
I ALT:	31.400 kr.

Det fremgår af sagen at Deres klient blev anholdt den 4. februar kl. 10.10, og på grund af en misforståelse løsladt igen den 6. februar 2009 kl. 12.35. Deres klient blev anholdt igen den 8. februar 2009 kl. 08.55 og løsladt igen den 13. marts 2009 kl. 14.25. Deres klient har således været frihedsberøvet i 37 påbegyndte døgn i alt.

Det fremgår yderligere af sagen, at Deres klient ved Horsens Rets dom af 13. marts 2009 blev frifundet for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1 nr. 1, men idømt 30 dages betinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 276.

Jeg kan meddele, at jeg ikke finder grundlag for at imødekomme kravet, idet jeg finder, at Deres klient har udvist egen skyld, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, jf. stk. 3.

Jeg har i den forbindelse lagt vægt på at, i sager hvor frihedsberøvelse er anvendt under strafforfølgingen, og som ikke er endt med påtaleopgivelse eller frifindelse, kan der ydes erstatning, såfremt den under sagen anvendte frihedsberøvelse ikke står i rimeligt forhold til straffeforfølgingens udfald, eller hvor det af særlige grunde findes rimeligt jf. retsplejelovens § 1018a, stk. 2

Af bemærkningerne til retsplejelovens § 1018a, stk.2 (FT 1977-78, Tillæg A, spalte 2400-2401) fremgår, at det er en forudsætning for erstatning efter bestemmelsen, at der kan påvises et klart misforhold mellem på den ene side det processuelle indgreb og på den anden side sagens karakter og det påsigtede forhold.

STATSADVOKATEN

SIDE 2

Jeg har ved min gennemgang af sagen fundet, at der foreligger et sådant klart misforhold mellem det i sagen anvendte straffeprocessuelle indgreb, og strafforfølgingen, at der er grundlag for at yde erstatning herfor.

Det fremgår dog af sagen, at Deres klient var tilstede på gerningsstedet på gernings-tidspunktet, og overværede at FOU som lå på jorden, blev frataget hans ejendele, ligesom Deres klient selv fratog FOU 600 kr. Jeg finder herefter, at Deres klient ved sammen med de medsigtede, at have stået rundt om FOU der beruset lå på jorden, og ved at have udnyttet FOU's tilstand til at fratage ham hans ejendele, har udvist en adfærd hvorefter en varetægtsfængsling for røveri burde fremstå som en påregnelig følge, hvorfor der ikke er grundlag for at yde Deres klient erstatning jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Min afgørelse kan påklages til Rigsadvokaten. Hvis De ønsker at klage over min afgørelse, bedes De af praktiske grunde fremsende klagen til mig. Jeg vil snarest muligt efter modtagelsen af Deres klage videresende klagen og sagens akter til Rigsadvokaten.

Klagefristen er 4 uger fra modtagelse af min afgørelse.

Klageadgangen til Rigsadvokaten skal udnyttes, inden kravet kan begæres indbragt for retten til prøvelse, jf. retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

P. Brøndt Jørgensen